

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਬੀਫੇਰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਟੇਹੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ –ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ - ਅਪੀਲੈਂਟ

ਬਨਾਮ

ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਨਾਬਾਲਗ, ਤਾਰੀਖੂ ਦਾ ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ, ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਪਿਤਾ ਤੇਗਾ ਰਾਹੀਂ,

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, (2), ਤੇਘਾ, ਧੰਨਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ-ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1949 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 271.

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਐਕਟ (1913 ਦਾ 1) ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ—ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੁਧਾਰ-ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ-ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ- ਸ਼ੇਅਰ ਨਾ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਵਿਚਾਰ—ਵਿਕਰੀ ਭਾਵੇਂ ਵੰਡੀ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਅਜਨਬੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਵੈਂਡੀਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ।

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੰਡਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗੁਲਾਮ ਕਾਦਿਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਅਤੇ ਤੇਤਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੁੰਦਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ, ਰਾਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਦਰੀ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸ਼੍ਰੀ ਛਕਨ ਲਾਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਾਂਗੜਾ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ, ਮਿਤੀ 22 ਜਨਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਕਾਂਗੜਾ, ਮਿਤੀ 4 ਮਾਰਚ 1948 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ 3,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਅਗਾਊਂ ਝਗੜਾ. ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਗੇ। ਸੂਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ 3,000 ਘੱਟ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 1,830 ਜੋ ਕਿ 4 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 6 ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਮਈ 1948 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕੇ ਸੀ ਨਈਅਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. 1949 ਦੇ ਨਿਯਮਤ SA ਨੰਬਰ 271 ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

30-1-1947 ਨੂੰ, ਤ੍ਰਿਖੂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸੂਟ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 7 3,000/- ਰੁਪਏ ਵਿਚ ਬਚਾ ਲਿਆ। 1-1-1947 ਨੂੰ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਤੇਗਾ ਨੇ 1947 ਦਾ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 320 1947 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ 3000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਕੇ।

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 7 ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਚਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ, ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਤੇਗਾ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 6 ਬਰਾਬਰ ਦਰਜੇ ਵਿਚ ਤ੍ਰਿਖੂ ਦੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਹਨ। ਸਨਰੂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 7 ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 6 ਸਨਰੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸੀ, ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਨਰੂ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ।

4-3-1948 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਅਪੀਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉੱਠਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈਆਂ ਕੋਲ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਚਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਅਸਫ਼ਲ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ, ਸਿਵਲ ਪੀ.ਸੀ.

ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਸੀ. ਨਈਅਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਨਰੂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 7 ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਸੀ, ਨੇ 3-2-1948 ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 6 ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 1-7-1947 ਨੂੰ 1947 ਦਾ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 320 ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 6 ਸਨਰੂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਨਰੂ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਡੁੱਬ ਗਏ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 3-2-1948 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 21A, ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਧਾਰ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੈਂਡੀ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।"

ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 6 ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੁਧਾਰ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ - 'ਤੇਜ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੂਰਨ ਚੰਦ', 1949 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 76, ਡੀ/- 16-4-1951, ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਵੰਡ-ਸਿਬਲ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁੰਕੂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 2 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 2 ਵਿੱਚ, ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸਨਕੂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਜੋ ਸਨਕੂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿੱਚ -- 'ਘੁਲਰਨ ਕਾਦਿਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਤਾ', ਏਆਈਆਰ 1945 ਲਹ 184, ਅਬਦੁਰ ਰਹਿਮਾਨ ਜੇ. (ਰੈਰੀਜ਼ ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਅਬਦੁਲ ਰਸ਼ੀਦ ਜੇ. ਸਹਿਮਤ) ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ, ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਕੀਮਤ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਸਾਰੇ ਇੱਛੁਕ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਸਾਰੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨਾ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਵੰਡਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਈ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਹਰੇਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਸ਼ੇਅਰ ਲਈ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ।"

ਨਿਰਵਿਵਾਦ, ਮੈਜ਼ੂਦਾ ਕੇਸ ਗੁਲਾਮ ਕਾਦਿਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਏਆਈਆਰ 1945 ਲਾਹ 184 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ - 'ਰਾਮ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਬਦਰੀ ਨਰਾਇਣ', 19 ਸਾਰੇ 148, ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਸੀ. ਨਾਇਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੰਡਣਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ - 'ਰਾਮ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਬਦਰੀ ਨਰਾਇਣ', 19 ਸਾਰੇ 148 ਮੈਜ਼ੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਚ - 'ਤੇਤਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਕੁੰਦਨ', ਏਆਈਆਰ 1928 ਲਹ 784, ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ ਸੀਜੇ (ਜਾਨਸਟੋਨ ਜੇ. ਸਹਿਮਤ) ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਵੰਡਣਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂ 'ਗੁਲਾਮ ਕਾਦਿਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਤਾ', ਏਆਈਆਰ 1945 ਲਾ 184 ਐਫਬੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ।

ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ 1949 ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 271 ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ |